

امروز با حضور میلیونی مردم داغدار، بر پیکر رهبر شهید انقلاب و ۴ عضو خانواده ایشان نماز اقامه شد

تکبیر گفتیم و بغض‌ها ترکید...

سرمقاله

و اندوهناک و سوگواری که آرام آرام در مسیر خروجی از صحن به جنبش می‌افتند. صحن از روز شنبه که روز نخست وداع بوده مدام پرو خالی شده. جمعیت مدام رفته و آمده و یک لحظه نایستاده. جمعیتی که خشمگین است اما عصبی نیست؛ جمعیتی که سوگوار است اما مبهوت نیست؛ جمعیتی که چیزی جلودارش نیست.

این قاب ماهیت قدرت در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی است. قدرتی که برخلاف دیگر قدرت‌های عصر مدرن بنیان و پایه‌اش روی ناوگان نظامی و تکنولوژی و پول و سرمایه نیست. بنیانش انسان‌هاند. انسان‌هایی که در جاهلیت مدرن مومن به فطرت خویش مانده‌اند. انسان‌هایی که از آغاز نهضت بیداری خمینی کبیر رحمه‌الله به دعوت اولییک گفته‌اند تا به امروز. ماهیت قدرت در انقلاب اسلامی اینانند. بر همین مبناست که تبیین و روشنگری پیشران رهبران این نهضت است. اگر جنگی باشد باید این مردم آن را به پیش ببرند و اگر جهادی باز هم آنها و اگر سازندگی و امن و امانی باشد. حالا همین‌ها به بدرقه امام شهیدی آمده‌اند که عمری به تبیین گذراند و در نهایت هم بعد از ۶۰ سال جهاد و روشنگری با شکوهمندترین حال در دریایی از مومنان به دیدار خدایش رفت.

ایستاده‌اند، اتصال را برقرار دیده و به نماز می‌ایستند. برای لحظاتی فضا باز می‌شود برای خبرنگاران و تصویربرداران خارجی که عرصه برایشان خالی شده. عظمت و مهابت واقعیتی که جمعیت خلق کرده بود کار خودش را کرد. اثر وضعی این قاب عجیب حالا این جمع حرفه‌ای و خونسرد و متخلق به اخلاق حرفه‌ای را هم متأثر از خود کرده بود.

شروع نماز و تکبیرهایی که یک به یک گفته می‌شوند. آیت‌الله سبحانی به «اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَقْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا» که می‌رسد بغض همه آنهایی که صدای ایشان را از بلندگوها می‌شنوند با هم می‌ترکد. بغض می‌ترکد و به حق‌هق و در ادامه هم به گریه تبدیل می‌شود و لا بلای ستون‌ها و مناره‌ها و گنبد مصلی و صفوف نماز می‌پچد و پیکر شهدا را طواف می‌کند به آسمان می‌رود. سه نماز خوانده می‌شود؛ یکی برای آقا، دیگری برای دختر و داماد و عروس آقا و سومی هم برای زهرای ۱۴ ماهه نوه آقا. تعدادی از خبرنگاران و تصویربرداران هم آن پایین چسبیده به ردیف اول مردم مشغول ایفای وظیفه‌اند.

با اتمام نماز، جمعیتی که از روز اول مدام در حرکت است دوباره به حرکت می‌افتد. دوباره حرکت و دوباره تکان خوردن پرچم‌ها و دوباره جمعیت انبوه

است که انسان هست.

سمت چپ پیکرها، سران قوا ایستاده‌اند. سمت راست هم سه پسر آقا که به چشم ظاهر پدرو خواهرشان را از دست داده‌اند، دکتر حداد عادل پدر شهید زهرا حداد عادل و حجت الاسلام محمدی گلپایگانی پدر زهرای ۱۴ ماهه و دکتر علی باقری کنی برادر شهید مصباح الهدی هم در صفوف نماز به چشم می‌خورند. حالا و در این قاب و چیدمان و میزانشن، نماز بر پیکر شهدا همانی شد که یکی از رسانه‌ها چند روز قبل تیتزش کرده بود: مباحله ملت ایران؛ مجری و مکبر مراسم هم همانی است که در طول نمازهای آقا در عید فطر، صدای «(الصلاة)» و شعارش در فضای مصلی می‌پیچید و مردم را به نماز دعوت می‌کرد به امامت ولی امر مسلمین جهان. حالا همان صدا از بلندگوهای مصلی و در بزرگراه‌های شهید مدرس و شهید سلیمانی و خیابان‌های شهید بهشتی و شهید قنبرزاده پر می‌گیرد و مردم را به نماز بر پیکر شهید ولی امر مسلمین جهان دعوت می‌کند.

صفوف نماز و قامت که بسته می‌شود تعدادی از عکاسان و تصویربرداران و خبرنگاران هم دوربین و تجهیزات و قلم و کاغذشان را زمین می‌گذارند و بر مبنای جمعیتی که چنده متر پایین تر از زیر رواق به نماز

ساعتی قبل از برگزاری نماز، قابی مبهوت‌کننده در چشمان ناظران مصلی امام خمینی (ره) تهران جاگیر شده است. آدم‌هایی که هر کدام مثل یک قطره کنار هم جمع شده و دریایی شده‌اند که حالا کل صحن اصلی مصلی را پر کرده‌اند. قضیه اما فقط محدود به گردهمایی نیست. آدم‌هایی که هریک پرچمی بردوش دارند؛ از نشان سرخ حسین بن علی علیه السلام و یا لثارات الحسین علیه السلام تا پرچم سهرنگ ایران و حتی پرچم طایفه و عشیره خودشان که احتمالاً در مراسم اربعین هم نشان موکب‌شان است که در مسیر عزاداران سیدالشهدا علیه السلام برپا می‌کنند.

همه این ترکیب متکثر و متنوع در کنار هم یک تصویر واحد عجیب را خلق کرده‌اند. آفتاب، نور و حرارت چهاردهم تیرماه تابستان ۱۴۰۵ خود را دارد. حاج محمود کریمی قبل از نماز دقایقی همانی را می‌خواند که در اولین حضور عمومی آقا بعد از جنگ ۱۲ روزه و به سفارش شخص صاحب مجلس خوانده بود: «ای میهن خدایی! صحن امام رضایی!» و چه کسی است که نداند این وطن و این ایران و این ای ایران نه بانگ ناسیونالیسم نژادپرست قرن نوزدهم و بیستم، بلکه بانگ انسانیت و فطرت انسانی است و مرزش هر جایی

«جای همگی خالی. چقدر روضه خیابان فلسطین چسبید. عجب روضه‌ی بازی. چقدر تجدید دیدار با دیوار و کوچه‌های منتهی به حسینیه امام (ره) خوش گذشت. ببینید دنیا به چه چیزهایی قانع‌مان کرد! الحمدلله دنیا هرچقدر در قناعت‌مان

سخنی با

آیت‌الله مکارم شیرازی با صدور پیامی تأکید کرد

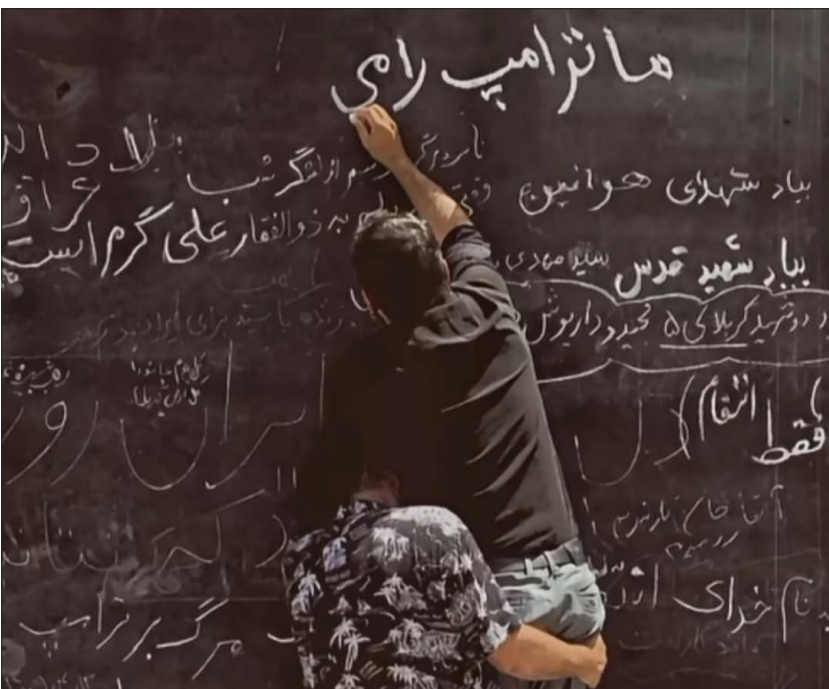
فراخوان خونخواهی

حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی در پیامی هم‌زمان با مراسم وداع و تشییع پیکر مطهر رهبر شهید انقلاب، با تسلیت مجدد شهادت ایشان و دیگر شهدای جنگ تحمیلی اخیر، بر ادامه مسیر مقاومت و خونخواهی شهدا تأکید کرد. ایشان با تأکید بر اینکه نباید پایان نبرد نظامی را پایان رویارویی با جبهه استکبار دانست، با اشاره به جنایت صورت گرفته علیه رهبر شهید، فرماندهان، مسئولان و مردم مظلوم ایران، تصریح کرد که عاملان این جنایت از مجازات الهی و عدالت در امان نخواهند ماند و امت اسلامی نیز وظیفه دارد خونخواهی این شهید بزرگ را دنبال کند.

آیت‌الله مکارم شیرازی در بخش دیگری از پیام خود، مسئولان و نیروهای مسلح را به ایستادگی در برابر دشمن فراخواند و تأکید کرد که تجربه نشان داده است که هرگونه عقب‌نشینی، تنها دشمن را برای ادامه تجاوز و زیاده‌خواهی جسورتر می‌کند. ایشان همچنین با تأکید بر جایگاه ولایت فقیه، آن را محور وحدت، حافظ مصالح امت و رکن استواری نظام اسلامی دانست و از مردم خواست با حضور گسترده در مراسم تشییع رهبر شهید، بار دیگر بر وحدت، وفاداری و استمرار این مسیر تأکید کنند.

قسم به خون تو، قتل ترامپ گردن ماست

در ابتدای مراسم امروز اقامه نماز بر پیکر رهبر انقلاب، شعرخوانی محمدرسولی شاعر جوان کشور درباره قاتلان رهبر شهید انقلاب مورد توجه مردم قرار گرفت و با تکبیر آنان همراه شد: کسی که کشت امام مرا چرا نکشیم / که نگ ماست اگر قاتل تو را نکشیم // از این به بعد کفن، جای جامه بر تن ماست / قسم به خون تو، قتل ترامپ گردن ماست. تصویر زیر یکی از دیوارنوشته‌های مردمی در مصلای تهران است.

وداع باشکوه با پیام‌های ژئوپلیتیکی

رسانه‌های مختلف جهان، مراسم وداع بارهبر شهیدانقلاب را به صورت گسترده پوشش داده‌اند. نوع نگاه رسانه‌های خارجی به این مراسم نشان‌دهنده این است که این مراسم از سطح یک مراسم وداع فراتر رفته و به رخداد ژئوپلیتیکی با بازتاب جهانی تبدیل شده است. رسانه‌های غربی، عربی و آسیایی، هریک از زاویه‌ای متفاوت به این مراسم پرداخته‌اند، اما دریک نکته مشترک هستند؛ گستردگی حضور مردمی و اهمیت سیاسی این رویداد. شبکه ای‌بی‌سی استرالیا از تجمع گسترده در تهران گزارش داد و آن را یکی از مهم‌ترین رویدادهای تاریخ معاصر ایران توصیف کرد. پایگاه عربی ۲۱ این مراسم را «رویدادی بین‌المللی» دانست که با حضور هیئت‌های خارجی، پیام تداوم اقتدار نظام جمهوری اسلامی را مخابره می‌کند. میدل‌ایست‌مانیتور این مراسم را «مانیفست ژئوپلیتیکی و همه‌پرسی علیه امپریالیسم» خواند. ساوت‌چاینا مورنینگ پست نیز حضور میلیونی مردم را «نمایش قدرت جمهوری اسلامی در برابر دشمنان» ارزیابی کرد. در مقابل، رسانه‌هایی مانند سی‌ان‌ان، آسوشیتدپرس و خبرگزاری فرانسه بر ابعاد میدانی مراسم، شعارهای انتقام‌جویانه و گستردگی جمعیت تمرکز کردند. برآیند این بازتاب‌ها نشان می‌دهد که افکار عمومی و رسانه‌های جهان، این مراسم را رویدادی اثرگذار بر آینده معادلات سیاسی و امنیتی منطقه تلقی کرده‌اند.